

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judcători

Toma Nadejda

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Matveev Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 11.01.2012 – 21.12.2015;*
2. *Instanța de apel: 27.04.2016 – 28.02.2017;*
3. *Instanța de recurs: 19.09.2018 – 19.12.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, Matveev Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat:

– în baza art. 188 alin.(1) Cod penal la 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă;

– în baza art. 349 alin. 1/1 Cod penal la 1 (un) an închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Matveev Andrei de 6 (șase) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Matveev Andrei, la 24.02.2011, aproximativ la orele 21:30, aflându-se în scara blocului locativ din str. XXXXX, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane și acționând cu intenție directă, apropiindu-se din spate de cet. Pîrnău Tudor, i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, ca rezultat, ultimul căzând jos, după care, continuându-și acțiunile sale criminale, i-a mai aplicat câteva lovituri în regiunea capului, iar ulterior, din buzunarul stâng lateral al scurtei acestuia, a sustras deschis telefonul mobil de model „Nokia N98” cu IMEI: XXXXX, în care se afla cartela SIM cu nr.

XXXXX, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, astfel, cauzând părții vătămate Pîrnău Tudor o daună materială în sumă totală de 2200 lei.

În conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. 3528/D din 29.12.2011, la Pîrnău Tudor s-a constatat: hemoragie totală în sclera ochiului stâng, echimoză pe față, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Acțiunile inculpatului au fost reîncadrate din baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal în baza art. 188 alin.(1) Cod penal după semnele calificative: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*, dat fiind faptul că partea vătămată în ședința de judecată a relatat că, paguba cauzată în sumă de 2200 lei nu constituie o daună în proporții considerabile, așa după cum a indicat și în cererea adresată CPs. Buiucani, mun. Chișinău din 04.03.2011.

Tot el, la data de 10.11.2011, aproximativ pe la orele 22.00, aflându-se pe str. O. Ghibu, 9/1 din mun. Chișinău, în apropiere de restaurantul „Andy's Pizza”, împreună și de comun acord cu Firsov Victor (în privința căruia cauza penală a fost disjunsă), acționând cu intenție și având scopul sistării activității de serviciu al colaboratorului de poliție și eschivarea de la răspundere, intenționat a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste tot corpul și a numit cu cuvinte necenzurate și injurii, Ofițerul Operativ de sector, colaborator al sectorului nr. 5 al CP s. Buiucani, Meșină Stanislav, care l-a stopat la solicitarea angajaților restaurantului „Andy's Pizza”, care au sesizat despre faptul că aceștia nu au achitat comanda consumată de ei în incinta restaurantului, timp în care Meșină Stanislav se afla la îndeplinirea obligațiilor de serviciu la prevenirea și curmarea faptelor anti-sociale, deci fiind conform art. 123 alin. (1) din Codul Penal, persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, care era în uniforma de serviciu și se afla la îndeplinirea serviciului de menținere a ordinii publice.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate din baza art. 349 alin.1/1 Cod penal - *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu*.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de procuror și de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Matveev Andrei.

3.1. Procurorul a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Matveev Andrei să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 8 ani închisoare și în baza art. 349 alin. (1/1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, prin cumul parțial de pedepse a-i stabili lui Matveev Andrei pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a invocat următoarele:

- instanța de fond greșit a reîncadrat acțiunile inculpatului din art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, fiind puse la bază declarațiile părții vătămate date în instanța de judecată, prin care acesta afirmă că prejudiciu de 2000 lei cauzat de către inculpat pentru el nu este considerabil și careva pretenții materiale față de acesta nu are;

- instanța de fond a ignorat faptul că fiind recunoscut și audiat la urmărirea penală în calitate de parte vătămată Pîrnău Tudor a declarat că prejudiciu cauzat prin infracțiune pentru el este considerabil. Întru confirmarea acestei declarații la finele audierii numitului în calitate de parte vătămată acesta cu mâna proprie a confirmat cele expuse de ofițerul de urmărire penală, neavând careva obiecții aferente celor scrise în procesul-verbal de audiere a acestuia;

- în opinia acuzatorului de stat, anume declarațiile depuse de către partea vătămată la urmărirea penală sunt veridice, ele fiind confirmate și de alte probe acumulate pe parcursul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată că prejudiciu cauzat prin infracțiune este considerabil, iar declarațiile date în ședința de judecată urmau a fi apreciate critic de către instanței de fond, or, aceste declarații fiind îndreptate spre ușurarea poziției inculpatului aferent unei eventuale pedepse ce urma ai fi stabilită;

- pedeapsa penală sub formă de 1 an închisoare stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1/1) Cod penal este prea blândă și contrar prevederilor art. 61 din Codul penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane.

3.2. Avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului, a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile lui Matveev Andrei să fie reîncadrate în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal, iar pe art. 349 alin. (1/1) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

În argumentarea apelului a invocat următoarele:

- acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în prevederile art. 187 alin. (1) Cod penal, ținând cont de declarațiile părții vătămate, care au fost depuse în instanța de judecată, respectiv aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal, deoarece numai aceste circumstanțe au fost stabilite cu certitudine în instanța de judecată, or, punerea la baza condamnării inculpatului a unor declarații date la faza urmăririi penale este incorect, deoarece nici nu au fost confirmate de partea vătămată în instanța de judecată.

- cât ține de condamnarea pe art. 349 alin. (1/1) Cod penal, un an privațiune de libertate este o pedeapsă prea aspră, această cauză a fost disjunsă din altă cauză penală, care s-a examinat în aceeași instanță de judecată, unde lui Firsov Victor i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată. În acest caz suntem într-o situație de aplicare neuniformă a pedepselor pentru diferite persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Matveev Andrei, iar apelul declarat de procuror a fost admis, casată sentința atacată integral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului

stabilit, pentru prima instanță, prin care **Matveev Andrei** a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare;
- în baza art. 349 alin. (1/1) Cod penal la 1 (unu) an închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor i-a fost stabilită lui Matveev Andrei pedeapsa definitivă de 8 (opt) ani 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilită lui Matveev Andrei, calculându-se din data de 28 februarie 2017, cu includerea în acest termen durata aflării sub arest din 20.03.2015 până la 28.02.2017.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că instanța de fond incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a reîncadrat acțiunile inculpatului Matveev Andrei în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, dând faptei săvârșite încadrarea juridică necorespunzătoare materialului probator administrat, or, analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală și apreciindu-le cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul penal a constatat următoarele:

Inculpatul Matveev Andrei, la 24.02.2011, aproximativ la orele 21:30, aflându-se în scara blocului locativ din str. Sucevița, nr.31, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane și acționând cu intenție directă, apropiindu-se din spate de cet. Pîrnău Tudor, i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, ca rezultat, ultimul căzând jos, după care, continuându-și acțiunile sale criminale, i-a mai aplicat câteva lovituri în regiunea capului, iar ulterior, din buzunarul stâng lateral al scurtei acestuia, a sustras deschis telefonul mobil de model „Nokia N98” cu IMEI: XXXXX, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXX, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, astfel, cauzând părții vătămate Pîrnău Tudor o daună materială în sumă totală de 2200 lei.

În conformitate cu raportul de expertiză medico-legală nr. 3528/D din 29.12.2011, la Pîrnău Tudor s-a constatat: hemoragie totală în sclera ochiului stâng, echimoză pe față, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, la data de 10.11.2011, aproximativ pe la orele 22.00, aflându-se pe str. O. Ghibu, 9/1 din mun. Chișinău, în apropiere de restaurantul „Andy's Pizza”, împreună și de comun acord cu Firsov Victor (în privința căruia cauza penală a fost disjunsă), acționând cu intenție și având scopul sistării activității de serviciu al colaboratorului de poliție și eschivarea de la răspundere, intenționat a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste tot corpul și a numit cu cuvinte necenzurate și injurii, Ofițerul Operativ de sector, colaborator al sectorului nr. 5 al CP s. Buiucani, Meșină Stanislav, care l-a stopat la solicitarea angajaților restaurantului „Andy's Pizza”, care au sesizat despre faptul că aceștia nu au achitat comanda consumată de ei în incinta restaurantului, timp în care Meșină Stanislav se afla la îndeplinirea obligațiilor de serviciu la prevenirea și

curmarea faptelor anti-sociale, deci fiind conform art. 123 alin. (1) din Codul Penal, persoană cu funcție de răspundere, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, care era în uniforma de serviciu și se afla la îndeplinirea serviciului de menținere a ordinii publice.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, după semnele calificative: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* și în baza art. 349 alin.1/1 Cod penal - *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu*.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești și greșit a reîncadrat faptele inculpatului în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, adică, *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*, neîntemeiat, fiind exclus calificativul „*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

În acest sens instanța de apel a enunțat că, potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Astfel, este necesar de luat în considerație că, chiar dacă aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, aceasta nu trebuie să influențeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real). De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu.

Așadar, circumstanța agravantă „*cu cauzarea de daune considerabile*” a infracțiunii prevăzută de lit. f) alin. (2) art. 188 Cod penal are un caracter estimativ. Ea nu este formalizată prin prevederi legale, așa cum este cazul „*proporții mari*” sau al „*proporțiilor deosebit de mari*”, ori al „*proporțiilor mici*”. Reieșind din doctrina penală, dacă victima are o stare materială „*satisfăcătoare*”, atunci nu va funcționa circumstanța agravantă „*săvârșirea infracțiunii cu cauzarea de daune în proporții considerabile*”. Dacă însă, starea materială a victimei este „*nesatisfăcătoare*”, atunci circumstanța agravantă menționată devine funcțională.

Prin urmare, instanța de apel a notat că sarcina de a prezenta în cadrul ședinței de judecată probe pertinente și admisibile, care ar confirma prejudiciul considerabil cauzat părții vătămate îi revine părții acuzării, în conformitate cu pct. (1) alin. (1) art. 53 Cod de procedură penală.

În acest context, s-au reținut ca plauzibile argumentele din apelul acuzatorului de stat precum că, instanța de fond urma să dea o apreciere critică declarațiilor părții vătămate Pîrnău Tudor, depuse de către acesta în instanța de judecată, aferente faptului că prejudiciu de 2000 lei cauzat de către inculpat pentru el nu este considerabil, aceste declarații fiind îndreptate spre ușurarea poziției inculpatului aferent unei eventuale

pedepse ce urma ai fi stabilită, or, fiind recunoscut și audiat la urmărirea penală în calitate de parte vătămată Pîrnău Tudor a declarat că prejudiciu cauzat prin infracțiune pentru el este considerabil. Întru confirmarea acestei declarații la finele audierii în calitate de parte vătămată, acesta cu mâna proprie a confirmat cele expuse de ofițerul de urmărire penală, neavând careva obiecții aferente celor scrise în procesul-verbal de audiere a acestuia.

La fel, s-a reținut și argumentul acuzatorului de stat potrivit căruia, partea vătămată Pîrnău Tudor la etapa examinării cauzei penale în instanța de judecată și-a schimbat declarațiile în vederea ușurării situației inculpatului, precum și a semnat un acord de împăcare cu ultimul și a înaintat o cerere de încetare a cauzei penale în legătură cu împăcarea părților, după ce i-a fost recuperată paguba materială.

Or, fiind audiat în instanța de apel, partea vătămată a susținut declarațiile date în instanța de fond și a declarat că suma de 2000 lei nu este considerabilă pentru dânsul, comunicând că activează în calitate de bucătar, are salariul de până la 3000 lei, iar alte surse de venit nu are.

Instanța de apel a constatat că, prejudiciul material în sumă de 2200 lei reprezintă echivalentul aproximativ al unui salariu mediu lunar al părții vătămate la momentul actual, care nu are alte surse de venit, iar la momentul sustragerii nu era încadrat în câmpul muncii. Însăși partea vătămată pe parcursul urmăririi penale a declarat că, paguba materială pricinuită reprezintă pentru el o daună în proporții considerabile și nu sunt alte temeuri de a da o altă apreciere prejudiciului cauzat, iar declarațiile părții vătămate date în instanța de fond și instanța de apel au fost apreciate critic, fiind contradictorii cu cele oferite inițial, în vederea ușurării situației inculpatului, care i-a restituit prejudiciul cauzat și au încheiat un acord de împăcare la 19.01.2012.

Prin urmare, declarațiile părții vătămate date la urmărirea penale în coraport cu prevederile art. 126 Cod penal sunt suficiente în constatarea caracterului considerabil al prejudiciului cauzat prin infracțiune, acestea fiind apreciate în coroborare cu starea materială și venitul părții vătămate, existența persoanelor întreținute, precum și alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

În concluzia celor relatate mai sus, instanța de apel a ajuns la concluzia că prin infracțiunea comisă inculpatul a cauzat un prejudiciu material considerabil părții vătămate în mărime de 2200 lei, luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, fapt care a și dus la necesitatea menținerii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Matveev Andrei în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

5.1. Referitor la solicitarea apărătorului privind încadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 187 alin. (1) Cod penal, și respectiv, aplicarea prevederilor art. 109 Cod penal, nu a fost reținută ca întemeiată de către instanța de apel, or, instanța de fond în mod corect a constatat prezența acțiunilor de tâlhărie în acțiunile lui Matveev Andrei, ținând cont de acele leziuni corporale depistate la partea vătămată, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3528/D din 28.12.2011, a ținut cont de latura obiectivă și componența de infracțiune prevăzute de art. 188 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, atacul în scopul săvârșirii tâlhăriei presupune acțiunea agresivă a făptuitorului surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, iar prin violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei se are în vedere atât violența care s-a soldat cu vătămare medie cât și ușoară a integrității corporale sau a sănătății, prezentă în cauza penală, și acest fapt împiedică reîncadrarea acțiunilor lui Matveev Andrei din art. 188 Cod penal în art. 187 Cod penal.

De asemenea, sunt inaplicabile prevederile art. 109 Cod penal, în pofida faptului că la materialele cauzei este anexată cererea părții vătămate de încetare a procesului penal în privința inculpatului în legătură cu împăcarea părților, ținând cont de faptul că, infracțiunea comisă de către inculpat prevăzută la art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, potrivit art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă.

5.2. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat, cu antecedente penale stinse, la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află.

Totodată, instanța de apel a reținut că, infracțiunea a fost comisă cu intenție, cu scop de cupiditate, inculpatul nu a conștientizat gravitatea faptei comise, iar anterior, fiind condamnat nu și-a făcut concluziile respective, a continuat să săvârșescă infracțiuni din intenție, deci, inculpatul prezintă un pericol social sporit.

Astfel că, restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului Matveev Andrei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepse penale în limitele sancțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, sub formă de închisoare cu executarea efectivă a pedepsei.

5.3. Instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1/1) Cod penal, ținând cont de prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său, respectarea ordinii publice și siguranța persoanei cu funcție de răspundere aflate în exercitarea funcției sale.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 11 aprilie 2017, este atacată cu recurs ordinar de inculpat, la data de 18 iulie 2018, care solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, și de aplicat prevederile art. 90¹ Cod penal, invocând că, partea vătămată a declarat în instanța de judecată, că prejudiciul cauzat nu este considerabil, mai mult ca atât acesta a fost restituit.

Totodată, atrage atenția instanței că se căiește sincer de cele comise.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

8.1. Analizând recursul declarat de inculpat, Colegiul penal reține că, recurentul își exprimă dezacordul său cu concluzia instanței de apel, care a constatat că, părții vătămate i s-au cauzat daune în proporții considerabile, ceea ce, în opinia recurentului, este o concluzie neîntemeiată, deoarece partea vătămată a declarat în instanța de judecată, că prejudiciul cauzat nu este considerabil, mai mult ca atât acesta a fost restituit.

Astfel, Colegiul penal atestă, că prin recurs se contestă decizia instanței de apel în partea condamnării inculpatului în baza prevederilor art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, deși acesta a fost condamnat și în baza art. 349 alin.1/1 Cod penal - *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu*, însă decizia în această parte nu se contestă.

Instanța de recurs relevă că, inculpatul Matveev Andrei a fost pus sub învinuire în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, după semnele calificative: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, însă prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin.(1) Cod penal după semnele calificative: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*, dat fiind faptul că partea vătămată în ședința de judecată a relatat că, paguba cauzată în sumă de 2200 lei nu constituie o daună în proporții considerabile, așa după cum a indicat și în cererea adresată CPs. Buiucani, mun. Chișinău din 04.03.2011.

La judecarea apelurilor declarate de către procuror și partea apărării, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și a ajuns la concluzia că, prima instanță eronat a stabilit circumstanțele de fapt și greșit a reîncadrat faptele inculpatului în baza art. 188 alin. (1) Cod penal, adică, *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, neîntemeiat, fiind exclus calificativul „cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Or, instanța de apel a reținut că, potrivit declarațiilor date de partea vătămată la faza de urmărire penală, prejudiciul cauzat în sumă de 2200 lei, în urma acțiunilor ilegale ale inculpatului, este considerabil, mai mult ca atât că acest fapt, fiind constatat în cadrul ședinței de judecată în apel, prin audierea părții vătămate, care a comunicat că activează în calitate de bucătar, având salariul de până la 3000 lei, iar alte surse de venit nu are. Din aceste considerente declarațiile părții vătămate date în instanța de fond și de apel, precum că, prejudiciul cauzat nu este considerabil pentru dânsul, au fost

apreciate critic de instanța de apel, deoarece au fost date cu scopul de a fi ameliorată situația inculpatului.

În consecință, analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe și respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

8.2. Referitor la solicitarea inculpatului de a fi aplicat în privința sa prevederile art. 90¹ Cod penal (introdus prin Legea nr.163 din 20.07.2017, în vigoare 20.12.2017), Colegiul penal consideră că este nefondată, or, potrivit alin. (1) al normei date, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta *poate* dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Din analiza normei sus-indicate Colegiul penal constată, că sintagma „*poate*” din textul normei citate supra, îi oferă instanței de judecată *dreptul și nu obligația* de a aplica prevederile acestei norme, deoarece ea stabilește clar și condițiile când este posibilă aplicarea și anume, *ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar*.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, Colegiul penal ajunge la concluzia că instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-77 Cod penal și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă legală și echitabilă, care va atinge scopul pedepsei penale, de corectare și reeducare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-

419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de inculpatul Matveev Andrei se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Matveev Andrei XXXXX** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2017, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 ianuarie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Boico Victor